

Preken

Uitgave van de O.G. Helmerhoek

1 Kor 13, Ds R. Vissinga

Lieve gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Geloof, hoop en liefde, dat waren de thema's van de startzondagen van de afgelopen drie jaar.

Dit jaar komen de bekende slotwoorden uit 1 Korinthiërs 13 als geheel aan bod.

Daar, aan het einde van dat prachtige hoofdstuk lezen we: ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Zouden deze woorden ons kunnen inspireren bij de start van een nieuw kerkelijk seizoen, met vergaderingen en ontmoetingen en nu ook de scholen morgen weer gaan beginnen?

Laten we het slotvers wat beter gaan bekijken.

De apostel Paulus schrijft aan de griekse havenstad Korinthe een lange brief.

Nog niet zo lang daarvoor is daar een christelijke gemeente gesticht. Mensen van allerlei slag en pluimage zijn onder de indruk gekomen van het optreden van Paulus en hebben nu een gemeente gevormd. Ze komen op zondag bij elkaar om Jezus' opstanding te vieren, om uit de bijbel te lezen, om elkaar brieven voor te lezen en verhalen te vertellen. Ze zingen en ze bidden en ze vieren met elkaar avondmaal.

Ieder die dat wil kan lid worden van de gemeente. Zo zijn er rijke en arme mensen, slaven en vrijen, mannen en vrouwen, hoogopgeleiden en analfabeten.

Grote verschillen dus tussen al die mensen, die door Jezus geraakt zijn. En die verschillen roepen ook evenzoveel vragen op. Van de haardracht tot en met het avondmaal.

In een lange brief gaat Paulus daarop in.

In het mooiste hoofdstuk, in 1 Korinthiërs 13 zegt hij, waar het in de gemeente op aankomt.

Niet op veel weten, niet op veel kunnen, zelfs niet op een grote opofferingsgezindheid.

Al die dingen waar mensen tegen op kijken en waarmee ze elkaar de loef afsteken, al die dingen zijn van geen betekenis als ze niet gevoed worden door de liefde.

Liefde, daar komt het op aan in de gemeente. Liefde tot God, liefde tot elkaar en liefde tot de wereld.

Liefde als een echo van wat we van God hebben opgevangen.

Wie de woorden van Paulus tot zich laat doordringen, die ontdekt ineens dat hij het over Jezus heeft!

Over de liefde van Jezus, over het geloof van Jezus en over de hoop van Jezus.

Daarom besluit hij met die prachtige woorden: ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Geloof – welke rol speelt het in ons leven? Voor sommigen is het een houvast, een bron van vertrouwen, een zeker weten dat God bestaat en dat Hij mij gewild heeft. Dat Hij een plan heeft met deze schepping en ook met mij.

Voor anderen is het geloof veel meer een zoeken en een tasten dan een gevonden hebben. De naam van God komt soms nauwelijks over de lippen. God is meer een vermoeden dan een zekerheid. En dat ook niet altijd. Soms is het geloof gewoon weg. Geloof, twijfel en ongeloof gaan hand in hand.

En voor weer anderen is het zowel het één als het ander. Op sommige momenten een rotsvaste overtuiging, maar op andere momenten helemaal weg, verdamp, lege handen.

Hoop – hopen op een leven van gezondheid en geluk, op een zinvolle bestemming van je leven, op een geslaagd schooljaar, op fijn werk, op betere tijden, op een betere wereld, op een wereld waar vrede en gerechtigheid de toon aangeven – dat kennen we. 2

Maar wat wordt ons soms alle hoop zomaar uit handen geslagen. 'Ik kan u helaas geen hoop geven op genezing' zegt de dokter op die donkere dag. 'De ziekte waaraan u lijdt is niet meer te genezen. Ik wens u sterkte.'

En hoop op een betere wereld? Waar vinden we aanleiding om daarin te geloven? Wat een ellende en wat een doden in Syrië. Er komt geen einde aan alle geweld.

En liefde – tja, je zou er haast cynisch van worden, ook van het nadenken over liefde.

Het is het mooiste wat er bestaat, het mooiste wat een mens kan overkomen en zelfs kan schenken. Maar wij weten ook hoe het voorbij kan gaan, hoe de bron van de liefde kan opdrogen.

En hoe in naam van de liefde mensen elkaar vreselijke dingen aandoen.

Nee, als we zo nadenken over óns geloof, ónze hoop en ónze liefde, dan kun je daarvan niet zeggen: daar komt het op aan, die houden stand.

Maar als Paulus in 1 Korinthiërs 13 spreekt over de liefde, dan heeft hij het ook niet in de eerste plaats over onze liefde. Maar dan heeft hij het over de liefde van God, zoals hij die gewaar geworden is in Jezus. En bij geloof en hoop gaat het ook in de eerste plaats om het geloof en de hoop van God.

Wat die betekenen? Lees de verhalen in de bijbel. Daarin vertellen mensen van alle tijden wat ze van God hebben opgevangen. Hoe ze God hebben ervaren in hun leven. Als een bron van geloof, hoop en liefde. Kijk naar het evangelie van vanmorgen, de genezing van een blinde man in Betsaïda.

In zo'n verhaal komen ze samen.

Het geloof, dat dit niet de bestemming van deze man is, van de mens is.

De hoop op God, die bij machte is doven de oren en blinden de ogen te openen. Die verlamden opricht en doden opwekt.

En de liefde, waardoor Jezus deze blinde bij de hand neemt en geneest.

Dit geloof, deze hoop en liefde, die houden stand.

Te midden van alles wat opkomt, blinkt en verzinkt blijven die. De liefde zal nooit vergaan, zegt Paulus.

Wat wij mogen en kunnen doen, is onszelf open stellen voor God.

Hij is immers de bron van geloof, hoop en liefde.

En die in ons eigen leven proberen te weerspiegelen en door te geven.

Gewoon, in ons dagelijks leven. In het gezin waarin we opgroeien, op school, op ons werk, in de kerk. Bij de ontmoetingen die we hebben. Als we volgende week onze stem gaan uitbrengen bij de verkiezing van een nieuwe tweede kamer.

Geloof – wij zijn verbonden met God, met elkaar, met de medeschepselen, met de natuur. Wij zijn geroepen tot aandacht en goede zorg voor elkaar. We geloven dat het licht van Gods liefde voor ieder mens is gaan schijnen in Jezus. En dat hij met zijn Geest tot op vandaag mensen inspireert om zich aan hem toe te vertrouwen, in leven en in sterven.

Hoop – wij koesteren de hoop, dat wat wij hebben zien oplichten in het leven van Jezus, zieken die worden genezen, doden die worden opgewekt, woorden die doen opademen, dat dat eenmaal overal en voor alle mensen waar zal zijn.

En dat wij daar hier en nu al tekenen van kunnen oprichten. Door ons in te zetten voor een betere samenleving, voor eerlijk samen delen, voor een vitale en uitnodigende kerk.

En liefde – als het om liefde gaat, oriënteren we ons op God. Jezus is de mens van Gods liefde, het ultieme teken dat God zich blijft bekommeren om ons en om alle mensen. Hij laat ons zien waartoe liefde in staat is. Zijn liefde is zelfs door de dood niet stuk te krijgen.

Laten wij ons, vandaag op deze startzondag, in dit nieuwe kerkelijke seizoen en al onze dagen hierdoor laten inspireren: geloof, hoop en liefde.

Amen